

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl v hlavním líčení konaném dne 29.11.2011 senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Milan Rossi a přísedících Mgr. Miloše Martínka a Petry Sedláčkové **t a k t o :**

Obžalovaná

M [redacted] **R** [redacted]

roz. [redacted] nar. [redacted] v [redacted] trvale bytem [redacted] s adresou pro doručování [redacted]

je v i n n a, ž e

dne 1.5.2011 kolem 22.15 hod., jako řidička automobilu tov. zn. Renault Megane, rz.: [redacted] v Praze 6, v ulici [redacted] ve směru od ulice [redacted] k ulici [redacted] se v pravém jízdním pruhu nedostatečně věnovala řízení vozidla, nerespektovala červený světelný signál před vyznačeným a semaforem řízeným přechodem pro chodce, u ulice [redacted] a narazila do cyklisty P [redacted] M [redacted] nar. [redacted] který z jejího pohledu přejížděl po vyznačeném přechodu pro chodce, z pravé strany na levou, na zelený signál VOLNO pro chodce a po vozovce se pohybovala nedovolenou rychlostí 72km/h a nárazem způsobila poškozenému zlomeninu spodiny lebni, pohmoždění mozku, rozsáhlý krevní výron pod omozečnicemi, obou mozkových hemisfér a na spodině mozku a mozečku s krevními výrony, tedy poranění jež způsobila otok a pohmoždění mozku a byly příčinou úmrtí poškozeného, jednání se dopustila proto, že porušila ustanovení § 4 písm. a),b),c), § 5 odst. 1 písm. b),c), a § 70 odst. 2 písm. a) zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích,

t e d y : jinému z nedbalosti způsobila smrt, a spáchala takový čin proto, že hrubě porušila zákon o dopravě,

č í m ž s p á c h a l a

přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1,3 tr. zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 143 odst. 3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **3 (tří) let**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se uložený trest podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **3 (tří) let**.

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu v trvání **5 (pěti) let**.

O d ů v o d n ě n í

V hlavním líčení po provedeném dokazování soud zjistil a vzal za prokázaný skutkový děj tak, jak je podrobně rozepsán ve výroku rozsudku. Výše uvedený skutek je shodný s tím, pro který bylo proti obžalované zahájeno trestní stíhání a poté na ni podána obžaloba. Byl zjištěn a prokázán výpovědi obžalované, výpovědi svědkyně M [REDACTED] M [REDACTED] svědků R [REDACTED] K [REDACTED], J [REDACTED] B [REDACTED] a znaleckými posudky z oboru dopravy a oboru zdravotnictví, spolu s dalšími listinnými důkazy.

Obžalovaná M [REDACTED] R [REDACTED] ve své výpovědi před vyšetřovatelem vypověděla, že 1.5.2011 spolu s rodinou vyjížděli okolo 21:30 hod. s chalupy u [REDACTED], řídila ona, vedle ní vpředu seděl syn a manžel seděl vzadu se psem. Na nájezdu od Kladna byla asi ve 22:15 hod., provoz již houstl a ona jela v levém jízdním pruhu dvoupruhé vozovky a projížděla kolem sjezdu od letiště. Je zde omezená rychlost na 70 km/h a předjela červené auto v pravém pruhu a zařadila se před něj a začala zpomalovat na cílovou rychlost 50 km/h, neboť se blížila k řízenému přechodu pro chodce, před kterým je rychlost omezena. V té době svítila na semaforu zelená, dívala se poměrně dlouho do zpětného zrcátka, zda neomezila řidiče červeného vozidla a když se podívala zpět na semafor nahoru zdálo se jí, že blikla oranžová, ale byla tak blízko, že by již nestačila zastavit a proto spíš trochu přidala. Přímo před ní pak spatřila, jak na přechodu jede nějaké kolo, viděla jak se točily odrazky na boku kol. Okamžitě reagovala brzděním a snažila se strnout řízení doleva. Pak došlo ke střetu, po kterém se jí vysypalo přední sklo. Potom dobrzdila, vyběhla z auta a křikla na manžela, ať volá záchranku. Šla poskytovat poškozenému první pomoc a viděla, že se jedná o muže okolo 50 let, oblečeného celého v tmavém, který ležel na břicho a silně krvácel z hlavy, neměl hmatný puls a tak přistoupila k masáži srdce. Později v resuscitaci pokračovala letuška, poté policisté a nakonec přijela sanitka.

Poškozeným se obžalovaná písemně omluvila.

Škodní událost pojišťovně řádně a včas nahlásila a ta jí zaregistrovala pod číslem [REDACTED]

Z výslechu obžalované a ověřením z listin soud zjistil, že má plný počet řidičských bodů, žádný dřívější řidičský přestupek nespáchala a řidičský průkaz jí nebyl odebrán. Smrt člověka, kterou svojí nepozorností zavinila bude mít před očima dokonce svého života, v noci z toho nespí a pláče, dochází k psychiatrovi a bere uklidňující léky. Je jí toho všeho líto. Potom už ani ve vozidle nejezdila. Neustále si jí to vrací, je z toho zoufalá. Pracuje 18 let jako [REDAKCE] Setkala se s lidmi, když umírali. Nikdy se jí ale nestalo, že by někdo umřel její příčinou. Je to hrozná situace, nedokáže se s tím dodnes vyrovnat.

Rozhodující okolnosti předmětné dopravní nehody i její následky jsou potvrzovány svědeckou výpovědí M [REDAKCE] M [REDAKCE], která společně s poškozeným jela z práce na kole. Stavili se na nákup a dorazili k ulici [REDAKCE] k přechodu. Stiskli tlačítko pro přerušení provozu a chvíli čekali. Ve směru na Slané zastavila nějaká auta. Pak padla pro chodce zelená a ona "měla nutkání" podívat se vlevo. Z prvopočátku tam nic neviděla, ale potom ano. Když se podívala na manžela, ten už vedle ní nestál, byl v silnici, zakřičela pozor a pak už jen viděla, jak přeletěl auto. Auto se určitě pohybovalo v pravém pruhu. Manžel měl na sobě černé sportovní cyklistické kalhoty, po stranách reflexní bílé pruhy, sportovní bundu, helmu neměl.

Řidičem červeného auta, o kterém obžalovaná vypovídala byl R [REDAKCE] K [REDAKCE]. Ten se s manželkou vracel autem z Loun do Prahy okolo 22:00 hod. Cestou dojel vozidlo obžalované a následně ho předjel. Až v Praze u letiště okolo 22:17 hod. se pohyboval v pravém pruhu v poměrně malém provozu a když se blížil k semaforu všiml si, že skáče oranžová, vyřadil rychlost a k semaforu dojížděl zhruba 350 metrů. V té chvíli je předjel Renault, který řídila obžalovaná, zařadil se do pravého pruhu, nezpomaloval i když tam byla červená a blížil se dál k přechodu. Renault ho předjížděl a před něj se zařadil ve vzdálenosti zhruba 100 metrů od přechodu. Nedokáže říct, jak rychle oba jeli. Když on vyřazoval rychlostí stupeň, jel okolo 70 km/h. Červená na semaforu se rozsvítila, když se vozidlo obžalované zařadilo před ně.

Rozhodující okolnosti světelné signalizace popsal svědek J [REDAKCE] B [REDAKCE] který okolo 22:00 hod. projížděl Prahou a blížil se k inkriminovanému přechodu z opačné strany než obžalovaná. Padla mu oranžová barva, vyřadil rychlost a zastavil. Na protější straně viděl dva cyklisty. Pamatuje si, že byli díky reflexním pruhům "hezky osvětlení". Padla pro auta červená a pro chodce zelený panáček. Poškozený nasedl na kolo a potom přišla rána. Cyklisty viděl, až když u přechodu zastavil. Dříve je neviděl. Červená padla když zastavil. Svědek uvedl, že na semaforu svítila oranžová určitě alespoň 5 vteřin. Když padla červená, chodcům se zhruba po dvou vteřinách rozsvítil zelený panáček. To auto, které cyklistu později srazilo, v době svého zastavení ještě neviděl, resp. v dopravní situaci ho nevnímal. Viděl, jak z vozu po zastavení vyběhla paní, se kterou tam byl i manžel. Paní dávala ihned první pomoc.

Další důležité okolnosti k předmětné dopravní nehodě mohl soudu podat Š [REDAKCE] R [REDAKCE] spolujezdec na zadním sedadle obžalované, jehož výpověď je však zatížena výraznou snahou pomoci v těžké situaci trestního stíhání své manželce a byť neodmítl vypovídat, uvedl technicky zcela nepřijatelné skutečnosti. Z pravého zadního sedadla, na kterém seděl, měl vidět oranžový světelný signál, tedy okamžik, kdy tzv. padla žlutá barva, a to zhruba 10-15 metrů před hranicí světelného zařízení. Tato skutečnost je u automobilu, který není vybaven celoprosklenou střešou technicky nemožná. Rovněž uvedl skutečnosti, o kterých nevypovídal žádný ze slyšených svědků

ani samotná obžalovaná ani M [REDACTED] M [REDACTED] ani R [REDACTED] K [REDACTED], či J [REDACTED] B [REDACTED], tedy že k nárazu došlo ve chvíli, kdy se teprve obžalovaná snažila zařadit do pravého jízdního pruhu. Měl pocit, že ten manévr zařazení nebyl dokončený a na to usuzoval z toho, že obžalovaná s vozem potom skončila uprostřed vozovky.

Tento skutkový děj je spekulací a domýšlením se pohybu vozidla do konečného postavení, když z výpovědí ostatních svědků je zřejmé, že k nárazu došlo již v pravém pruhu vozovky. Z výpovědi svědka R [REDACTED] K [REDACTED] vyplynulo, že v pravém jízdním pruhu obžalovaná byla zařazena již 100 metrů před přechodem a stranové uhnutí doprostřed vozovky popsala obžalovaná, jako řídičskou snahu vyhnout se nárazu na poslední chvíli uhnutím.

I znalec z oboru dopravy stanovil, že místo střetu s cyklistou se nacházelo uprostřed jízdního pruhu v oblasti na vozovce vyznačeného přechodu pro chodce přes ulici [REDACTED] 1,6 metrů od pravého okraje vozovky.

Dále znalec postavil najisto, že na počátku reakce řidičky jel její automobil rychlostí 72 km/hod. a s cyklistou se střetl při rychlosti cca 69 km/hod.. Poškozený v okamžiku střetu jel rychlostí nepřevyšující cca 10 km/h a v okamžiku střetu na světelném signalizačním zařízení pro vozidla jedoucí po ulici [REDACTED] svítil červený signál Stůj, nejméně po dobu 3,1 a 4,0 sekundy.

Z technického hlediska hlavní a jedinou příčinou vzniku dopravní nehody znalec stanovil opožděnou reakci obžalované na změnu světelného signalizačního zařízení pro její směr jízdy. Včasnou reakcí na změnu signálu by byla schopna intenzivním brzděním zastavit ještě před přechodem pro chodce. Za své jinak stejné reakci i kdyby jela rychlostí v daném místě nejvýše dovolenou, stejně by střetu nezabránila, také ani kdyby začala reagovat bezprostředně na rozjezd cyklisty. Střetu by zabránila pouze za její jinak stejné reakce, kdyby rychlost jízdy automobilu Renault nepřekročila 40,5 km/h, nebo by musela začít reagovat nejméně o cca 1,5 sekundy, tedy již 2,5 sekundy před střetem.

Překročení dovolené rychlosti jízdy řidičkou nemělo podstatný vliv na průběh nehodového děje, pouze na velikost a rozsah zranění cyklisty. Při včasné a správné reakci na změnu signálu světelného zařízení by i ze zjištěné rychlosti jízdy stačila před přechodem pro chodce své vozidlo zastavit.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství soud zjistil, že při pitvě byly z úrazových změn zjištěny zlomeniny spodiny lební, pohmoždění mozku, rozsáhlý krevní výron pod omozečnicemi obou mozkových hemisfér a na spodině mozku a mozečku, krev v mozkových komorách, krevní výrony měkkých pokrývek lebních, povrchní kožní oděrky a kožní krevní výrony v obličeji, dále na horních a dolních končetinách. V souvislosti s úrazem byl při pitvě zjištěn otok mozku se spánkovým a týlním otlakovým kuželem, agonální vdechnutí krve do dýchacích cest, akutní alveolární emfyzém plic. Z chorobných změn byla zjištěna ateroskleróza centrální II. stupně tepen věnčitých srdce a spodinových tepen mozku II. stupně. Poranění hlavy bylo způsobeno násilím tupým působícím velkou silou a plochou na temeno hlavy s přenesením síly na spodinu lební s následným kruhovitým oblomením velkého týlního otvoru v zadní jámě lební. Při pitvě zjištěná poranění hlavy mohla dobře vzniknout u cyklisty při dopravní nehodě, jeho zachycením osobním

vozdilem a následným prudkým pádem na vozovku. Smrt nastala v příčinné souvislosti s poraněním hlavy utrpeným při dopravní nehodě. Pitvou zjištěné chorobné změny nebyly významné a s příčinou smrti nesouvisely. Poškozenému byla poskytnuta včasná a vhodná pomoc, nejprve laická a poté i rozšířená kardiopulmonální resuscitace, která byla po 30 minutách ukončená a smrt se nepodařilo odvrátit. V krvi zemřelého, odebrané při pitvě, nebyl prokázán alkohol.

Další důležité okolnosti předmětné dopravní nehody a její následky jsou zachyceny v důkazech pořízených policisty, kteří byli na místo nehody přivoláni. Jde o **Protokol o nehodě v silničním provozu, pláněk místa nehody a fotodokumentaci**.

Senát Obvodního soudu vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem dospěl k závěru, že v předmětném skutku, pro který je M. R. stíhána, lze důvodně spatřovat přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1 tr. zákoníku, neboť M. R. P. M. způsobila smrt tím, že nerespektovala červený světelný signál před vyznačeným a semaforem řízeným přechodem pro chodce a pohybovala se v daném úseku nepovolenou rychlostí 72 km/h. Shromážděné důkazy, jejichž kvalita a množství umožňují soudu učinit správná a úplná skutková zjištění dále svědčí o tom, že obžalovaná způsobila neodčinitelný následek tím, že hrubě porušila zákon o dopravě, když výše citovanými povinnostmi spolu s jednoznačně nedostatečným věnováním se řízení vozidla, hrubě porušila zákon č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích. Z provedených důkazů vyplynulo, že porušení povinnosti nedostatečného se věnování řízení vozidla a nerespektování červeného světelného signálu, bylo jednoznačně v příčinné souvislosti se zraněním poškozeného a mělo podstatný vliv na průběh nehodového děje, k čemuž pak přikročilo překročení dovolené rychlosti jízdy, které však na průběh samotného nehodového děje podstatný vliv nemělo, *mělo však podstatný vliv na velikost a rozsah zranění cyklisty*. Zavinění obžalované na způsobené smrti soud shledal ve formě vědomé nedbalosti, když obžalovaná věděla, že může způsobem v tomto zákoně uvedeným porušit nebo ohrozit zájem chráněný tímto zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhala, že takové porušení nebo ohrožení nezpůsobí. Zmíněného jednání se přitom dopustila porušením, tak závažných řídičských povinností, které je třeba považovat za porušení důležitých povinností, když jde o základní řídičské povinnosti zajišťující bezpečnost silničního provozu a s jejich porušením zpravidla spojen vznik vážného nebezpečí pro život a zdraví jiných účastníků silničního provozu. Kombinace porušených povinností, pak znamenala hrubé porušení zákona o dopravě a kvalifikaci jednání obžalované, jako přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1 a 3 tr. zákoníku.

Při úvaze o druhu a výši trestu soud zvažoval stupeň škodlivosti jednání obžalované, osobu obžalované a možnosti její nápravy. Obžalovaná projevila způsobem nevzbuzujícím žádné pochybnosti, lítost nad spáchaným skutkem. K uvedenému činu se doznala, učinila všechna potřebná opatření k náhradě škody způsobené poškozeným, když předmětnou nehodu včas oznámila příslušné pojišťovně jako pojistnou událost a poskytla jí i další součinnost k plnému odškodnění pozůstalých. Rodině poškozeného se omluvila, jak písemnou formou dopisem ze dne 21.6.2011, tak i osobně v jednací síni. Obžalovaná dosud nebyla soudně trestána ani řešena pro přestupky. Z Evidenční karty řidiče vyplývá, že Oprávnění k řízení motorových vozidel od má roku 1988 a aktuální stav bodového hodnocení je 0 a obžalovaná nebyla posuzována a trestána pro přestupky. Soud proto ukládal trest odnětí svobody hluboce v dolní polovině zákonem stanovené trestní sazby od 2 do 8 let, tedy v trvání 3 let a jeho formu zvolil v podobě

trestu výchovného, podmíněně odloženého na zkušební dobu v trvání 3 let. Podmíněně odsouzení vychází z předpokladu, že už samo trestní stíhání obžalované, negativní zhodnocení její osoby a jejího činu rozsudkem, hrozba budoucího eventuálního výkonu trestu mohou mít samy osobě z hlediska individuální i generální prevence účinky, které má jinak jen výkon uloženého trestu. Podmíněným odsouzením se tak poskytla obžalované důvěra i možnost, aby bez izolace od společnosti svým chováním ve zkušební době odčinila spáchaný trestný čin, přičemž se jí dává možnost dosáhnout toho, že výkon podmíněně odloženého trestu odnětí svobody nařízen nebude a že se na ní bude hledět, jako kdyby odsouzena nebyla. Tím podmíněně odsouzení umožňuje vzbudit zájem obžalované na vlastním řádném životě a je tak prostředkem k dosažení účelu trestu, nikoliv projevem shovívavosti k obžalované. Soud uložil obžalované i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu v polovině zákonem stanovené trestní sazby, tedy v trvání 5 let. Jeho smyslem je dočasně vyřadit obžalovanou z možnosti zastávat a vykonávat řidičskou činnost, k níž je zapotřebí zvláštního povolení a k níž se vyžaduje určitá morální a odborná způsobilost, které obžalovaná zneužila ke spáchání trestného činu. Trest zákazu činnosti má i výrazný účinek generálně preventivní.

Rozsudek neobsahuje výrok adhezního řízení, neboť pozůstali se s nárokem na náhradu škody k trestnímu řízení nepřipojili a poškozené pojišťovací ústavy a nemocniční zařízení či zdravotní pojišťovny vůli k připojení se s nárokem na náhradu škody k trestnímu stíhání obžalované řádně a včas do zahájení dokazování soudu neprezentovaly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení jeho písemného opisu k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného.
Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká a osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení v předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.
Podané odvolání musí být ve lhůtě 8 dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu Obvodního soudu pro Prahu 2 podle § 251 tr. ř. také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány v rozsudku nebo v řízení, které rozsudku předcházelo.
Státní zástupce je povinen v podaném odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.
Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.
Odvolání nemohou s úspěchem podat ty osoby, které se odvolání výslovně vzdali.

V Praze dne 29. listopadu 2011

JUDr. Milan Rossi
předseda senátu

Za správnost: Zatloukalová